

BİR HİKÂYE BİR DERS

Genç bir çift, yeni bir mahalledeki yeni evlerine taşınmışlar. Sabah kahvaltı yaparlarken, komşu da çamaşırları asıyormuş.

Kadın kocasına; **"Bak, çamaşırları yeterince temiz değil, çamaşır yıkamayı bilmiyor, belki de doğru sabunu kullanmıyor"** demiş.

Kocası ona bakmış, hiçbir şey söylememiş, kahvaltısına devam etmiş.

Kadın, komşusunun çamaşır astığını gördüğü her sabah aynı yorumu yapmaya devam etmiş.

Bir ay kadar sonra, bir sabah, komşusunun çamaşırlarının tertemiz olduğunu gören kadın çok şaşırılmış;

"Bak, çamaşır yıkamayı öğrendi sonunda, merak ediyorum, kim öğretti acaba?"

Kocası; **"Ben bu sabah biraz erken kalkıp pencерemizi sildim"** diye cevap vermiş.

Hayat böyle değil midir?

Zira başkalarını izlerken, başkalarına odaklanırken, gördüklerimiz baktığımız pencerenin ne kadar temiz olduğuna bağlıdır!

Bu hikâyeden de anlaşıldığına göre, hayatın akışı içinde insanların bozuk güdülerine ve çarpık işlerine odaklanmak yerine, ilahi değerleri yansıtan ruhanî dünyamızın gelişimine yoğunlaşmak daha çok huzur vericidir. Bu da içsel camlarımızın (yüreğimizin) temizliğine bağlıdır.

Unutulmasın ki, önyargı, kibir, haset, bencillik, inat, kendini beğenmişlik, dışlama gibi diğer tüm nefsanî tutkular içsel camların kirini kalınlaştırır. Görüşü ve bakış açısını daraltır.

Çünkü insanın ruhanî dünyası akıl, mantık ve vicdan denen üç IŞIK'tan güç alarak gelişir ve de büyür.

Akıl hayatı, mantık dengeyi, vicdan da sevgiyi sağlar. Bu üçlünün gücü birleşince kirlenmiş içsel camların temizlenmesi daha rahat yapılır.

Bu üç IŞIK'ın gücü sönük olursa, içsel camların kirlenmesi temizlenmediği gibi, manevî büyüme de sekteye uğrar ve insan olgunlaşmaz. İçsel boşluklar dolmaz. Ruhsal uyanış olana dek bu süreç devam eder ve sarsıntılar kaçınılmaz olur.

Bu nedenle sağlıklı bünye için bağışıklık sistemini güçlendirmenin yollarını öğrenmek, mikroba odaklanmaktan çok daha yararlıdır...

Başka türlü önümüze çıkan bariyerleri yıkamayız!

Başka türlü dönüştüren deneyimlerden fayda göremeyiz!

Başka türlü hakiki insanımızı/insanlığımızı doğuramayız!

Yusuf Beğtaş